

డ్రైవింగ్ స్కూల్ అనే బోర్డు చూసి లోపలికి వెళ్ళింది సరస్వతి. లోపల గోడల నిండా రకరకాల ట్రాఫిక్ గుర్తులతో వున్న చార్టులు ఉన్నాయి. నలుగురైదుగురు మగవాళ్ళు సిగరెట్లు తాగుతూ గోలగోలగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. సరస్వతి లోపలికి రావటం చూసి "ఏం కావాలి మేడమ్" అన్నాడు ఒకతను.

"టూ వీలర్ డ్రైవింగ్ నేర్పిస్తారా"
"మేము కారు, జీప్ లాంటి పెద్ద వెహికల్స్ నేర్పిస్తాం మేడమ్. టూ వీలర్ నేర్పించం. అయినా స్కూటీ, క్రైనటిక్ లాంటివి నేర్చుకోవటం ఎంతసేపు, మీ ఇంట్లో మగవాళ్ళ వరైనా నేర్పించేయొచ్చు, చాలా ఈజీ" చెప్పన్నాడు అతను. అతని గొంతులో, చూపులో కనీసంపించని ఎగతాళి. మిగతావాళ్ళు కూడా ఈ మాత్రం ఈవిడకి తెలియదా అన్నట్లు సానుభూతో, ఎగతాళో అర్థంకాని మొహాలతో వున్నారనిపించింది సరస్వతికి.

"నేను క్రైనటిక్ నేర్చుకుంటానని మీతో అన్నానా, అదక్కండానే సలహాలు ఇస్తున్నారు" సరస్వతి గొంతులో వినిపించిన కటువుకి కొంచెం తగ్గి- "అది కాదు మేడమ్, లేడీస్ కి క్రైనటిక్ బెస్ట్ కదా, అందుకని అలా..."

"చూడండి, నాకు ఏది బెస్ట్ అనేది నాకు తెలుసు. నేనడిగేది మీరు టూవీలర్ గేర్ వెహికల్స్ డ్రైవింగ్ నేర్పిస్తారా అని?"

సరస్వతి వైపు బిత్తరపోతూ చూశాడతను. "గేర్ బళ్ళు చాలా రిస్క్ అండ్, లేడీస్ నడిపించలేరు..."

ఇక చర్చ అనవసరమనుకుని, అతను పూర్తి చేయకుండానే "థాంక్స్" అంటూ బయటికి వచ్చి బస్ స్టాప్ వైపు నడుస్తున్న సరస్వతికి చాలా రోజుల నాటి సంఘటన గుర్తి

చ్చింది. తను కాలేజీలో డిగ్రీ చదువు తున్నప్పుడు,

పదోతరగతి చదువుతున్న తమ్ముడికి నాన్న దగ్గరుండి స్కూటర్ నేర్పిస్తుంటే తనూ నేర్చుకుంటానని అడిగింది. "స్కూటర్ అమ్మాయిల కెందుకు, కావాలంటే లూనా నేర్చుకో, తేలిగ్గా వుంటుంది. గేరు బళ్ళు అమ్మాయిలు నేర్చుకోలేరు, చాలా కష్టం" అని తనని ఇంకో మాట కూడా మాట్లాడనీయలేదు. ఇంతలో బస్సు రావటంతో సరస్వతి ఆలోచనలోంచి బయటపడి గబగబా బస్సుక్రింది.

*** **

"మనీషా, స్కూటర్ నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఎవరన్నా వున్నారా నేర్పించేవాళ్ళు" లంచ్ టైంలో కొలీగ్ మనీషని అడిగింది సరస్వతి.

"ఏంటి వెహికల్ కొంటున్నావా? స్కూటీనా, క్రైనటికా?" ఉత్సాహంగా అడిగింది మనీష.

"ఏదీ కాదు? గేర్ వెహికల్"
"అమ్మో! గేర్ బండా? ఎందుకోయ్ అంత రిస్క్ తీసుకోవటం? ట్రాఫిక్ లో నడిపించటం చాలా కష్టం అట?"

"రిస్క్ ఏముంది మనీషా, ఏదయినా నేర్చుకోవలసిందేగా? రాకపోతే ట్రాఫిక్ లో ఏదయినా కష్టమే అవుతుంది."

"ఏమోనబ్బా. నువ్వు అడిగావు కాబట్టి చెబుతున్నా,

అదే వచ్చేస్తుంది. అయినా నాకెక్కడ ట్రైముంటుంది. సారీ అనేశాడు. మా ఆయనేమో, ఇదిగో నువ్వన్నమాటే తనూ అన్నాడు. ఆడవాళ్ళకి గేర్ వెహికల్స్ కష్టమట, అదీ కాకుండా, చూడటానికి కూడా బాగుండదట! ఇంకా ఏవేవో అన్నాడు. ఈ విషయంలో ఇన్ని సమస్యలున్నాయనే విషయం నా కిప్పుడే అర్థం అవుతోంది."

"అబ్బు పోనిద్దూ. వెధవ బండి గురించి ఇళ్ళల్లో గొడవలు పడ్డామా? ఎందుకొచ్చిన రిస్క్ చెప్పు" అంటున్న మనీషని చూస్తే ఆశ్చర్యమనిపించి, ఇంకమాటలు పొడిగించడం అనవసరం అనుకుంటూనే- "మనీషా, మీ ఆయన కూడా గేర్ వెహికల్ నడుపుతారు కదా, వద్దు కష్టమవుతుంది అని ఎప్పుడయినా చెప్పావా?" అనడిగింది సరస్వతి.

"దానికీ, దీనికీ సంబంధమేంటి" అంటూ మొహం ఎర్రగా చేసుకుని గబగబా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది మనీష.

*** **

వెనక్కి ముందుకి...

'మీరు ఆధునిక స్త్రీ. అందుకే అన్నీ కావాలి మీ స్వంతం. మీ పనుల గురించి వేరొకరి మీద ఆధారపడటం మీకు తప్పనిసరిగా ఇబ్బంది కలిగిస్తుండవచ్చు. అందుకే మీరు కావాలి మీ స్వంత వాహనానికి యజమాని. దానికోసం వుంది మా బ్యాంకు నుంచి రుణ సదుపాయం.'

పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో న్యూస్ పేపర్ లో వచ్చిన ఆ ప్రకటన పట్టుకుని బ్యాంక్ లోనికి వెళ్ళింది సరస్వతి. అంతా హైటెక్ టెక్నాలజీ. కంప్యూటర్లు, మొజాయిక్ ఫ్లోరింగ్, క్రమబద్ధంగా కనిపిస్తున్న ఫర్నిచర్. చూస్తుంటేనే చాలా ముచ్చటేసింది సరస్వతికి. ఎవర్ని అడిగితే వివరాలు తెలుస్తాయో అనుకుంటూ కౌంటర్ లో వున్న ఒకతనికి ప్రకటన చూపించి వివరాలు కావాలని అడిగింది. అతను కంప్యూటర్ మీద పనిచేస్తూనే చేయి

ఒకవైపుకి చూపించి వెళ్ళమన్నట్లు సైగ చేశాడు. అతను చూపించిన వైపు చూస్తే నలుగురైదుగురు కంప్యూటర్ లోకి తలలు దూర్చేసి కనిపించారు. వాళ్ళలో ఎవరిని చూపించి వెళ్ళమన్నాడో అర్థం కాక మళ్ళీ ఏదో అడగబోయింది. అప్పటికే అతను వినుగ్గా మొహం పెట్టేసి, "ఎంటండి, అక్కడ అడగమని చెప్పాను గదా. వెళ్ళండి, ఎందుకు డిస్ట్రబ్ చేస్తారు" అంటూ మొహం తిప్పేశాడు. అతని ఎదురుగా వున్న గోడమీద 'వినియోగదారుల సేవకు మేము సదా సిద్ధం' అని తెలుగు, ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషలలో చాలా పెద్ద అక్షరాలతో రాసివున్న బోర్డు వుంది. దాన్ని అన్ని భాషలలోనూ చదువుతూ ముందుకి నడిచింది సరస్వతి.

అక్కడ టేబుళ్ళ దగ్గర కూర్చున్న వాళ్ళని పలకరించ

మన లేడీస్ కి క్రైనటిక్ బెస్ట్ అని నా అభిప్రాయం. గేర్ వెహికల్స్ రిపేర్ వస్తే చాలా కష్టమని అంటారు. తర్వాత నీ ఇష్టం. అయినా వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ అడిగే బదులు నేర్పించ

కె. సజయ

మని మీ తమ్ముడో, మీ ఆయనో అడగొచ్చుగా" అంది మనీష.
"అదీ అయ్యింది. మా తమ్ముడేమో నేర్పించేదేంటక్కా,

బోయి, 'ఒద్దులే బాబోయ్, కరుస్తారేమో' అనుకుంటూ మేనేజర్ కేబిన్లోకి వెళ్ళి, తనను తాను పరిచయం చేసుకుని వచ్చిన పని వివరించింది.

"మీ సర్వీస్ సర్టిఫికేట్, శాలరీ సర్టిఫికేట్ తేవాలింటుంది, అలాగే వెహికిల్ కొటేషన్ కూడా. సరే ఇంతకీ ఏ బండి తీసుకోవాలనుకుంటున్నారు, కైనటికేనా?" అడిగాడు మేనేజర్.

అబ్బ! కనీసం ఈయనన్నా సరిగ్గా మాట్లాడుతున్నాడు అనుకుంటున్న సరస్వతికి ఈ ప్రశ్న వింటూనే చిరాకు అనిపించింది. అయినా, తన చిరాకు మొహం మీద కన్పించనీయకుండా జాగ్రత్తపడి, "కాదండి, గేర్ వెహికిల్ తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను" అంది.

"ఓ, అయితే బండి మీ కోసం కాదా? మీ మగవాళ్ళకోసమన్నమాట! బ్యాంక్ ఈ స్కీమ్ పెట్టింది ఉద్యోగినులైన స్త్రీల సౌకర్యం కోసం. చదువుకున్న మీలాంటి స్త్రీలు కూడా ఎందుకు దాన్ని ఇలా దుర్వినియోగం చేస్తారు..." అంటూ ఇంకా ఏదేదో గడగడా మాట్లాడుతున్న అతని వంక గుడ్లప్పగించి బిత్తరపోతూ చూస్తున్న సరస్వతికి తేరుకోవటానికి రెండు నిమిషాలు పట్టింది.

"ఒక్క నిమిషం కొంచెం ఆగుతారా, మీ బ్యాంక్ నిబంధనల ప్రకారం నాకు లోన్ ఇవ్వటం కుదురుతుందా లేదా అది చెప్పండి చాలు. ఎందుకిదంతా మాట్లాడుతున్నారు" అంది.

"చూడండి మేడమ్, మీరు లేడీస్ వెహికిల్స్ తీసుకుంటే ఇస్తాముగానీ, జంట్స్ వెహికిల్స్ కు లోన్ ఇవ్వలేము. సారీ" అన్నాడు మేనేజర్.

"అట్లాగా, చాలా ధాంక్సండీ. నాకిప్పటి వరకూ లేడీస్ వెహికిల్స్, జంట్స్ వెహికిల్స్ అని విడివిడిగా వుంటాయని తెలిదే! తెలియజేసినందుకు మళ్ళీ ధ్యాంక్స్. ఇప్పుడు మీరు చెప్పిన ఇదే విషయాన్ని రాతపూర్వకంగా ఇవ్వగలుగుతారా" చాలా మృదువుగా అడిగింది సరస్వతి.

అప్పటికి గానీ తాను ఏదో పొరపాటు మాట్లాడినట్లు అర్థం కాలేదు ఆయనకి. దాన్ని కప్పి వుచ్చుకోవటం కోసం ఏదో మాట్లాడాల్సి గనుక, కోపంగా "చూడండి మేడమ్! మాకు చాలా పనులుంటాయి. ఒక్కొక్క వ్యక్తితో ఇంతంత టైమ్ వేస్ట్ చేయలేము. అన్ని సర్టిఫికేట్లు తీసుకుని మళ్ళీరండి" అంటూ ఫైల్లో తలదూర్చేశాడు.

'చదువుకున్న మూర్ఖుడు' అనుకుంటూ బయటికి నడిచింది సరస్వతి.

* * * * *

"మేడమ్, మీరు లేనప్పుడు ఎవరో సుజాత గారంట, ఫోన్ చేశారు. మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తామన్నారు" అటెండర్ చెప్పాడు సరస్వతి ఆఫీస్ కి వచ్చిన వెంటనే. సుజాత, సరస్వతికి డిగ్రీలో క్లాస్ మేట్. స్కూల్లో టీచర్ గా చేస్తోంది. ఎందుకు చేసిందో అనుకుంటూ వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చుని ఫైల్స్ తెరిచిచూస్తోంది. ఇంతలో "సరస్వతి మేడమ్ మీకు ఫోన్" అంటూ పిలిచాడు అటెండర్. అవతల సుజాత. వాళ్ళ ఫ్రెండ్ ఆఫీసులో మర్నాడు చిన్న గెట్టుగెదర్ లాంటిది వుండటం, వస్తావా అని అడుగుతోంది. "చూస్తాను" అని చెప్పి ఆడ్రసు తీసుకుని ఫోన్ పెట్టేసింది.

సాయంత్రం షోరూమ్ కు వెళ్ళి బండి కొటేషన్ తీసుకోవాలి అనుకుంటూ, ఈ లోపల శాలరీ, సర్వీస్ సర్టిఫికేట్ తీసుకోవటానికి సూపరింటెండెంట్ దగ్గరికి వెళ్ళి అడిగింది సరస్వతి.

"ఏమిట! ఏదన్నా లోన్ తీసుకుంటున్నావా" అడిగాడు ఆయన.

"అవునండి. వెహికిల్ తీసుకోవాలి"

"అలాగా, మంచిదమ్మా. బండి చేతిలో వుంటే మీకు

చాలా శ్రమ తప్పుతుంది. బెస్టాఫ్ లక్" సర్టిఫికేట్స్ ఇస్తూ చెప్పాడాయన.

అమ్మయ్య, ఈయనొక్కడు ఏ వెహికిల్ కొంటున్నారు? ఫలానా బండి మాత్రమే కొనండి అని సలహా ఇవ్వలేదు అనుకుని నిట్టూర్చింది సరస్వతి.

* * * * *

ఈ రోజుతో ఈ బండి వ్యవహారం తేలిపోతే బాగుండు అనుకుంటూ, వెస్ట్రా షోరూమ్ వైపు నడిచింది సరస్వతి. షోరూమ్ చాలా షోప్ గా, మోడర్న్ గా వుంది. అద్దాల్లోంచి స్కూటర్లు వరసగా నిలబెట్టి కనిపిస్తున్నాయి. రెండు మూడు స్కూటర్ల మీద నీట్ గా డ్రెస్ చేసి, కళ్ళకి రేబాన్ కళ్ళజోళ్ళు తగిలించి సినిమా హీరోలాగా బండి నడుపుతున్నట్టువున్న బొమ్మలు కూర్చోపెట్టి ఉన్నాయి.

"వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ మేడమ్" తెచ్చిపెట్టుకున్న మర్యాదతో అడిగాడు ఒకతను.

"కొటేషన్ కావాలి"

"ప్యూర్ మేడమ్. ఎవరికోసం మేడమ్ బండి".

"నాకే"

"ఇది గేర్ వెహికిల్ మేడమ్, మీకు కష్టమవుతుంది.

"చాలా ధాంక్సండీ. నాకిప్పటి వరకూ లేడీస్ వెహికిల్స్, జంట్స్ వెహికిల్స్ అని విడివిడిగా వుంటాయని తెలిదే! తెలియజేసినందుకు మళ్ళీ ధ్యాంక్స్. ఇప్పుడు మీరు చెప్పిన ఇదే విషయాన్ని రాతపూర్వకంగా ఇవ్వగలుగుతారా" చాలా మృదువుగా అడిగింది సరస్వతి.
అప్పటికి గానీ తాను ఏదో పొరపాటు మాట్లాడినట్లు అర్థం కాలేదు ఆయనకి.

న్నారు. ఒక్కొక్కళ్ళు ఒక్కో రంగం. వాళ్ళవాళ్ళ వృత్తుల్లో రోజూ ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల గురించి చెబుతున్నారు.

అలా వివిధ రకాల వ్యక్తులు ఒక దగ్గర కూర్చుని మాట్లాడుకోవడం చాలా బాగుంటుందనిపించింది సరస్వతికి.

"మీరు ఏ మాన్సు మాట్లాడతారా" ఒకమ్మాయి అడిగింది సరస్వతిని.

"మీరందరూ ఇంత చక్కగా మాట్లాడిన తర్వాత, నాకేం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు"

"ఏదైనా ఫర్లేదు, మాట్లాడు" అంది సుజాత.

గత కొన్ని రోజుల నుండి గేర్ వెహికిల్ నేర్చుకునే, కొనే విషయంలో తన కెదురవుతున్న అనుభవాల్ని క్లుప్తంగా చెప్పి, ఆడవాళ్ళకు అన్ని రకాల వెహికిల్స్ డ్రైవింగ్ నేర్పించే సంస్థ ఏదైనా వుంటే బాగుంటుందని కూడా చెప్పి ముగించింది సరస్వతి.

"చాలా బాగా మాట్లాడారండి. ఇది చాలా కొత్త విషయం కూడా. ఆడవాళ్ళు ఫైలట్లుగా, డాక్టర్స్ గా, పోలీసులుగా ఇంకా చాలాచాలాగా ముందుకు దూసుకు వెళ్ళిపోతున్నారని టీవీలు, పత్రికలు తెగ గగ్గోలు పెట్టేస్తూ వుంటాయి. స్కూటర్ నేర్చుకోవడంలో ఇంతమందికి వ్యతిరేకముం

లేడీస్ కి గేర్ లేని బళ్ళు బెస్ట్" అంటున్నాడు అతను.

"చూడు మిస్టర్, బండి తీసుకునేది నేను. ఏది బెస్ట్ అనేది నేను నిర్ణయించుకోగలను. కష్టమయితే నా ఏడుపు నేను ఏడుస్తాను. నేను బండి కొనటానికి వచ్చాను. నీ ఉచిత సలహాల కోసం రాలేదు. కొటేషన్ ఇస్తావా లేదా వేరే షోరూమ్ కి వెళ్ళమంటావా" గొంతుపెంచి గట్టిగా అడిగింది సరస్వతి.

సరస్వతి అంత గట్టిగా మాట్లాడుతుందని ఊహించని అతను, ఈవిడకు ఎందుకింత కోపం వచ్చిందో అనుకుంటూ షోరూమ్ లో వున్న మిగతా అందరూ తమవైపు చూస్తుండటంతో ఇంక ఏమనలేక గబగబా కొటేషన్ రాసి కవర్లో పెట్టి చేతికి ఇచ్చాడు.

* * * * *

మర్నాడు సాయంత్రం సుజాత చెప్పిన అడ్రస్ కి జేరేసరికి ఆరున్నర అయిపోయింది. అయ్యో ఆలస్యమయిపోయానే అనుకుంటూ వెళ్ళింది లోపలికి. లోపల చిన్న మీటింగ్ లాంటిది జరుగుతోంది. సుజాత ఎక్కడుండా అని కళ్ళతోనే వెతికి, వెళ్ళి తన పక్కన కూర్చుని "ఏ విషయం మీద మీటింగ్" నెమ్మదిగా అడిగింది సరస్వతి. "ఉద్యోగినులైన స్త్రీల రోజువారీ సమస్యల గురించి, నీకు మాట్లాడాలనిపిస్తే నువ్వు మాట్లాడొచ్చు" చెప్పింది సుజాత.

ఒకరోకరుగా అందరూ వాళ్ళవాళ్ళ అనుభవాలు చెబుతు

టుందని అస్సలు ఊహించలేదు" అంది ఒకమ్మాయి.

"మనమే ఒక డ్రైవింగ్ స్కూల్ పెడదామా. సైకిల్ దగ్గర్నుంచి బస్, లారీ వరకూ అన్నీ నేర్పించేద్దాం" ఇంకో అమ్మాయి అంది.

"రైలు, విమానం వదిలేశావేం" అని సుజాత అనంగానే అందరూ గలగలా నవ్వేశారు.

మీటింగ్ పూర్తవటంతో సరస్వతి, సుజాత బయటికి వచ్చి నడవటం మొదలుపెట్టారు.

"ఇంతకీ బండి ఎక్కడ నేర్చుకుందామనుకుంటున్నావ్" అడిగింది సుజాత.

"నాకెంత విసుగు వచ్చేసిందో తెలుసా, ఈ బండి నేర్చుకునే విషయంలో. అసలు ఈ ఆలోచనకే ఫుల్ స్టాప్ పెట్టేయాలన్నంత" అంది సరస్వతి.

"ఈ ఒక్కదానికే ఇలా అంటే ఎలా? మన చుట్టూ ఇంకా చాలా సమస్యలున్నాయిగా సరస్వతి. వాటి గురించి ఆలోచించవద్దా? మా ఫ్రెండ్ ఒకమ్మాయికి గేర్ వెహికిల్ వచ్చు. తనని అగుడుతాను. వచ్చే ఆదివారం యూనివర్సిటీ ఫ్లైగ్రౌండ్ కి పొద్దున 8 గంటలకల్లా వచ్చేయ్. ఇద్దరం నేర్చుకుందాం" అంది సుజాత.

"ఓ, ధ్యాంక్స్ సుజాత. ఆదివారం తప్పకుండా వస్తాను. మళ్ళీ ఇట్లాంటి మీటింగ్స్ జరిగితే చెప్పు. ఉంటాను మరి" అంటూ ముందుకి నడిచింది సరస్వతి.